

RETTEEN I ROSKILDE RETSBOG

Den 8. juli 2026 holdt Retten i Roskilde møde i retsbygningen.

Dommer behandlede sagen.

Sag BS- -ROS

Sagsøger

(advokat Thomas Birch)

mod

Sagsøgte

(advokat)

Parterne har samstemmende anmodet om, at spørgsmålet om, hvorvidt dele af **Sagsøger** krav mod **Sagsøgte** er forældet, udskilles til særskilt behandling og afgørelse, jf. retsplejelovens § 253, stk. 1 og 2, og at spørgsmålet afgøres på skriftligt grundlag. Retten har den 16. marts 2026 besluttet at udskille spørgsmålet til særskilt behandling og afgørelse.

Sagsøger har i procedureindlæg af 12. april 2026 anført blandt andet:

"Påstand

Sagen fremmes.

Sagsøger indgik i egenskab af forbruger den 21. september 2021 aftale med sagsøgte om, at sidstnævnte skulle stå for "*udskiftning af eternittag og ny tilbygning*" på sagsøgers ejendom på **Adresse1** jf. ordrebekræftelse fra sagsøgte fremlagt som sagens bilag 1. Af ordrebekræftelsen fremgik det vedrørende tilbygningen, at "*Tag opbygges fra*

eksisterende hus rygning og ud til tagrende på ny tilbygning ... ”, jf. i øvrigt også sagens bilag 5 med tegning af den tiltænkte tagkonstruktion, jf. den røde skravering.

Det kan lægges til grund, at sagsøger ikke fik et tag over tilbygningen opbygget som bekræftet af sagsøgte i ordrebekræftelsen og som angivet i bilag 5, jf. fx fotos i skønserklæringen fremlagt som bilag 2, side 1, og bilag 3, side 1, og duplikken, side 1, idet det bemærkes, at sagsøger ikke er enig i, at det beror på sagsøger, at taget ikke fik den aftalte og tiltænkte udformning.

Da sagsøgte forsøgte at foretage aflevering og samlet afregning den 5. november 2021, jf. bilag A, reklamerede sagsøger over en række forhold relateret til bl.a. taget på eller over tilbygningen, jf. bilag B. Sagsøgers reklamationer afstedkom, at sagsøgte foretog yderligere arbejder på ejendommen helt frem til februar 2022, jf. bilag C.

Da der heller ikke da kunne nås til enighed parterne imellem om kvaliteten af de udførte arbejder, indbragte sagsøger den 13. januar 2023 sagen for Byggeriets Ankenævn med en række klagepunkter, jf. bilag D, side 3-4. Som det ses, angik flere af klagepunkterne forhold relateret til tagkonstruktionen. Det fremgår imidlertid også af sagen, at klagepunkterne løbende under sagens behandling for Byggeriets Ankenævn blev ændret. Dette ses af skønserklæring af 5. december 2023, jf. bilag 2, side 2 sammenholdt med side 3.

Det ses imidlertid også af supplerende skønserklæring af 12. juni 2024, jf. bilag 3, side 2, at

”Der klages over:

3. Taget på udestuen ligger med så lidt fald at der nogen steder kan stå vand på tagfladen”.

Det citerede er ganske vist en gentagelse af klagepunkt 3. i klageskemaet, jf. bilag D, men klagepunktet er begrundet i lige netop det forhold, som den aftalte udformning af tagkonstruktionen skulle tage højde for, jf. bilag 5. En tagkonstruktion i en ret linje fra tagryg på den oprindelige ejendom til tagfoden/tagrenden på tilbygning ville således have givet et gennemgået og ubrudt fald, så der ikke kunne stå vand på tagfladen under og efter regnvejr.

Byggeriets Ankenævn traf afgørelse i sagen den 7. august 2024, jf. bilag 4. I relation til spørgsmålet om forældelse skal det her bemærkes og understreges, hvad Byggeriets Ankenævn har anført på side 3, 6. afsnit, 2. pkt., i kendelsen. Her er der anført følgende:

”Ankenævnet tager ikke stilling til, om forbrugeren har haft krav på, at tagfladerne på hovedhuset og udhuset er ens. Spørgsmålet er ikke egnet til afgørelse på skriftligt grundlag”.

Det der hér sigtes til, er lige netop spørgsmålet, om sagsøger har krav på, at tagkonstruktionen på tilbygningen på sagsøgers ejendom skulle

opbygges i en ret linje fra tagryg på den oprindelige ejendom til tagfoden/tagrenden på tilbygningen.

Forholdet eller klagepunktet, om man vil, har altså helt utvivlsomt været indbragt for Byggeriets Ankenævnet og har foreligget til bedømmelse af ankenævnet.

Der er også blevet fulgt op derpå fra sagsøgers side på relevant vis i forhold til spørgsmålet om forældelse, idet sagsøger inden for 1 år efter afgørelsen fra Byggeriets Ankenævnet af 7. august 2024 indleverede stævning til Retten i Roskilde den 6. august 2025.

Det gøres herefter gældende, at bevisbyrden for, at sagsøgers krav om, at tagkonstruktionen på tilbygningen på sagsøgers ejendom skulle opbygges i en ret linje fra tagryg på den oprindelige ejendom til tagfoden/tagrenden på tilbygningen, er bortfaldet som følge af forældelse/for sen reklamation, påhviler sagsøgte.

Sagsøgte har ikke løftet den bevisbyrde, der påhviler sagsøgte i den nævnte henseende. Sagsøgers krav er således ikke bortfaldet som følge af forældelse eller for sen reklamation.

Den 3-årige forældelsesfrists begyndelse for sagsøgers mangels- og erstatningskrav i anledning af de arbejder, som sagsøgte har udført på sagsøgers ejendom, skal regnes fra afleveringstidspunktet, der var i februar 2022 og tidligst den 5. november 2021.

Sagsøger reklamerede på begge tidspunkter såvel relevant som rettidigt over kvaliteten ved det udførte arbejde, og sagsøgte fremkom da heller ikke dengang med indsigelser imod sagsøgers reklamationer begrundet i tidspunktet for reklamationernes fremkomst.

Den 3-årige forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 3, blev imidlertid foreløbigt afbrudt, da sagsøger den 13. januar 2023, dvs. mindre end 3 år efter afleveringstidspunktet, indgav klage til Byggeriets Ankenævn, jf. forældelseslovens § 21, stk. 3, jf. stk. 2. Heller ikke da fremkom sagsøgte i øvrigt med indsigelser imod sagsøgers reklamationer begrundet i tidspunktet for reklamationernes fremkomst, men forholdt sig til materien i klagepunkterne.

Blandt de forhold, som der blev klaget til Byggeriets Ankenævn over, indgik tagkonstruktionen, jf. klagepunkt 3. Under alle omstændigheder er det klart, at Byggeriets Ankenævn har opfattet klagen fra sagsøger således, at den også angik forholdet, om tagkonstruktionen på tilbygningen på sagsøgers ejendom skulle opbygges i en ret linje fra tagryg på den oprindelige ejendom til tagfoden/tagrenden på tilbygningen. Byggeriets Ankenævn har således den 7. august 2024 meddelt, at

"Ankenævnet tager ikke stilling til, om forbrugeren har haft krav på, at tagfladerne på hovedhuset og udhuset er ens. Spørgsmålet er ikke egnet til afgørelse på skriftligt grundlag".

I den situation er der indtrådt foreløbig afbrydelse efter princippet i forældelseslovens § 20, stk. 1, jf. i øvrigt Bo von Eybens Forældelsesloven af 2007, 3. udgave v/Lars Lindencrone Petersen, side 896, hvor der er anført bl.a. følgende:

"Ligesom efter § 21, stk. 2, har reglen i stk. 3 kun betydning, hvis indbringelsen af sagen for et klagenævn ikke resulterer i endelig afbrydelse efter § 16, stk. 1. Den foreløbige afbrydelsesvirkning vil således være aktuel i følgende tilfælde

...

Det er i alle tilfælde en betingelse (også) for den foreløbige afbrydelsesvirkning efter § 21, stk. 3, at klagenævnet træffer realitetsafgørelse i sagen. Hvis ikke, kan der imidlertid indtræde foreløbig afbrydelse efter princippet i § 20, stk. 1. Dette gælder således, hvis sagen afvises af klagenævnet, fx fordi det ikke er kompetent til at behandle sagen, eller klagen ikke skønnes egnet til behandling i klagenævnet ..." (mine understregninger).

Det anførte er fuldt dækkende for det, der var situationen, da Byggeriets Ankenævn afsagde kendelse af 7. august 2024. Herefter havde sagsøger 1 års tillægsfrist i medfør af forældelseslovens § 20, stk. 1, til at foretage egentlig afbrydelse af den 3-årige forældelsesfrist, som havde været rettidigt og foreløbigt afbrudt under sagens behandling for Byggeriets Ankenævn.

Da sagsøger den 6. august 2025 anlagde retssag imod sagsøgte vedrørende bl.a. forholdet, om tagkonstruktionen på tilbygningen på sagsøgers ejendom skulle opbygges i en ret linje fra tagryg på den oprindelige ejendom til tagfoden/tagrenden på tilbygningen, blev den 3-årige forældelse derfor afbrudt rettidigt.

På den baggrund er det ikke godtgjort af sagsøgte, at sagsøgers krav er bortfaldet som følge af for sen reklamation eller forældelse, og sagen skal derfor fremmes."

Sagsøgte har i procedureindlæg af 11. maj 2026 om forældelse anført blandt andet:

"PRINCIPAL PÅSTAND

Frifindelse

SUBSIDIÆR PÅSTAND

Sagsøgers eventuelle krav i anledning af, at taget ved udestuen/tilbygningen ikke er ført i en ret linje fra udestuens/tilbygningens tagfod til den oprindelige ejendoms tagryg er fortabt som forældede.

---o0o---

Sagsøgers postulerede krav på, at udestuetaget skulle være ført i ret line fra udestuens/tilbygningens tagfod (mod haven) til tagryggen på den oprindelige ejendom er fortabt ved forældelse.

Det er kun forhold, der er gjort gældende under behandlingen ved Byggeriets Ankenævn, hvorom ankenævns sagen kan suspendere forældel-

sesfristen. Sagsøger har imidlertid på intet tidspunkt for Byggeriets Ankenævn forfægtet det standpunkt, at det udgjorde en mangel, at udestuetaget ikke er ført i en ret linje fra udestuens tagrende/tagfod (mod haven) og op til tagryggen.

Det var sagsøger, der under arbejdernes udførelse ønskede en løsning, hvor udestuetaget ikke skulle føres i en ret linje til tagryggen. Dette fordi sagsøger var blevet opmærksom på, at den oprindeligt tiltænkte løsning ville medføre, at der ville blive etableret en betydelig lodret flade mellem udestuetaget og den øvrige tagbelægning.

Da parterne under arbejdernes udførelse har indgået aftale om, at udestuetaget skulle sammenbygges med det oprindelige tag i en position svarende til det udførte, udgør det ikke en mangel, at udestue taget ikke er ført helt til tagryggen og det er af samme årsag ikke påberåbt som en mangel under sagen for Byggeriets Ankenævn.

Sagsøgte har ved procesopfordring A opfordret sagsøger til at fremlægge reklamationer, hvori sagsøger har reklameret over at udestuetaget ikke er ført i en ret linje fra udestuens afgrænsning mod haven og op til husets tagryg. Procesopfordringen er ikke besvaret, hvilket må komme sagsøger bevismæssigt til skade, hvorfor retten ved bevisvurderingen må lægge til grund, at der aldrig er afgivet sådanne reklamationer.

Sagsøger har på intet tidspunkt forud for eller under behandlingen for Byggeriets Ankenævn gjort gældende, at arbejderne er mangelfulde som følge af at taget over udestuen er sammenbygget med husets oprindelige tagkonstruktion under ovenlysvinduerne og ikke ved tagryggen. Det har den konsekvens, at eventuelt krav på at få tagflagene på udestuen ført helt til tagrygningen i en ret linje er fortabt som forældede.

Under behandling for Byggeriets Ankenævn var der indledningsvis en lang række klagepunkter vedrørende sagsøgtes arbejder, men sagsøger gjorde ikke gældende, at det udgjorde en mangel, at taget over udestuen ikke var ført helt til tagryggen.

Det ses af klageskemaet der er på side 3 i bilag F hvilke punkter, der blev klaget over ved indbringelsen for Byggeriets Ankenævn. Det ses deraf at der intet steds blev gjort gældende, at udestuetaget var mangelfuldt idet det ikke er ført helt til tagryggen. Under pkt. 3 blev der klaget over, at der stod vand nogle steder på taget over udestuen på grund af det begrænsede fald. Dette punkt vedrørte begrænset fald, men indeholdt ingen klage/reklamation over, at udestuetaget var sammenbygget med taget på ejendommen under ovenlysvinduet. Ligeledes klagede sagsøger (pkt. 6) over, at undertaget på udestuen og undertaget på hovedhuset ikke fungerede indbyrdes, da undertaget på hovedhuset ikke kunne afvande ind på undertaget over udestuen.

Der er intet sted i klageskemaets punktvis opstilling af klagepunkterne anført, at udestuetaget skulle være ført helt til tagryggen.

Sagsøger har under flere af klagepunkterne forholdt sig til detaljer omkring udførelsen af sammenbygningen af taget over udestuen med taget på huset, herunder ved klagepunkt 16. Dette klagepunkt vedrørte mulig vandindtrængen som følge af forhold ved inddækningen i overgangen mellem taget på huset og taget på udestuen. Det viser, at sagsøger var fuldt bekendt med, hvorledes udestuetaget var udført og krævede omgørelse af detaljer ved dette, men at han aldrig gjorde gældende, at det udgjorde en mangel, at udestuetaget ikke var bygget sammen med taget på huset/ejendommen ved tagryggen.

Det fremgår af klagepunkt 31, bilag f side 3, at sagsøger reklamerede over, at der manglede statiske beregninger, der lå til grund for ændringerne i tagkonstruktionen og udestuen med angivelse af, at "Hvis ikke beregningerne er udført skal de udføres og evt. nødvendige ændringer i konstruktionen udføres.". Det viser med tydelighed, at der ikke blev reklameret over, at udestuetaget var sammenkoblet med tagfladen under lyskassen ved ovenlysvinduerne. Hvis sagsøger forfægtede at selve konstruktionen skulle omgøres, var der ingen grund til at udbede sig statiske beregninger på det der faktisk var udført.

Det fremgår af bilag F side 6, at sagsøger var repræsenteret ved advokat, da klagesagen blev indleveret og af påstanden i klagebrevet ses det, at der deri henvistes til manglerne anført i bilag 3.

Det bilag, der henvistes til i sagsøgers daværende advokats klagebrev er i bilag F side 19ff og det er en rapport udført af sagsøgers tekniske bistand på baggrund af undersøgelser udført i september og oktober 2022. Rapporten fra sagsøgers byggetekniske rådgiver indeholder ingen bemærkninger om, at taget over udestuen var ført frem til en position under ovenlysvinduerne og ikke til tagryggen.

Som anført blev der under ankenævnssagen reklameret over, at der var gjort indgreb i tagkonstruktionen, som ikke var statisk dokumenterede/eftervist. Det afstedkom, at sagsøgte lod udbedringsprojekt beregne og siden udføre.

Af bilag F side 336 ses det, at sagsøgte byggetekniske rådgiver^{Rådgiver1} konstaterede, at der manglede statisk eftervisning, og at der skulle udføres et "forstærkningsprojekt". Sagsøgte betalte^{Rådgiver1} for at beregne og projektere forstærkningsprojektet, som sagsøgte efterfølgende udførte vederlagsfrit. Forholdet fremhæves for at vise, at der under behandlingen for byggeriets ankenævn var konkrete drøftelser omkring statikken i tagkonstruktionen efter sammenbygningen med udestuetaget uden at sagsøger gjorde gældende, at taget over udestuen skulle føres til tagryggen. Af bilag F side 234 ses det, at Rådgiver1^{Rådgiver1} havde projekteret forstærkningsprojektet den 11. juni 2023.

Afhjælpningsprojektet indebar bl.a. at sagsøgte skulle oplægge en rem ved sammenbygningen mellem udestuen og den oprindelig bygning, ligesom der skulle ilægges et ekstra spær op til lyskassen, og fra lyskassen og opefter på den anden side af denne, bilag F side 229.

Afhjælpsningsprojektet indeholdt ikke ændring af udestuetagets forløb af den simple årsag, at der ikke var reklameret over det. Sagsøger accepterede afhjælpsningsprojektet og bad sagsøgte udføre dette jf. bilag F, side 333.

At sagsøger var opmærksom på, at forstærkningsprojektet omhandlede forhold vedrørende udestuetaget og sammenkoblingen af dette til den oprindelige tagkonstruktion fremgår af sagsøgers e-mail af den 15. juni 2023, bilag f sider 331, hvor sagsøger anførte;

”Desuden skal jeg gøre opmærksom på, at ifølge min rådgiver, at frihøjden i overgangen mellem udestuen og stue min. Skal være 215 cm.”

Sagsøger har således konkret forholdt sig til hvilken minimums loftshøjde han ville have præcist der, hvor udestuetaget var ført ind mod den oprindelige tagkonstruktion.

Forstærkningsprojektet ses bilag F side 232ff, og af bilagets side 80 ses det at sagsøgers daværende advokat da forstærkningsprojektet blev fremsendt besvarede med

”Vi imødeser fortsat udbedring færdiggjort senest 30. juni”

Såfremt sagsøger var af den opfattelse, at det udgjorde en mangel, at udestuetaget ikke var ført til tagryg havde sagsøger særlig anledning til at fremsætte reklamation derom.

Der blev afgivet sagkyndig erklæring den 6. december 2023, bilag G, hvilken erklæring var baseret på besigtigelse i den 7. november 2023. Det ses af bilagets side 3, at der op daværende tidspunkt var 26 klagepunkter, idet sagsøger efter ingeniørprojektet og afhjælpningen derefter ikke længere reklamerede over manglende statiske beregninger/dokumentation. Ved gennemgang af de 26 klagepunkter vil det fremgå at sagsøger ej heller på det tidspunkt reklamerede over, at taget på udestuen ikke var koblet til hustaget ved tagryggen. Midt på erklæringens side 4 ses det, at den sagkyndige noterede sig at

”Det er derfor alene de 26 klagepunkter som skønsmanden skal besigtige og forholde sig til”

Vedrørende klagepunkt 6 anførte skønsmanden bilag G, side 17

”Forbrugers rådgiver fremviste overgangen mellem hovedtag og udestuetag, og at man her mente at det ikke var korrekt udført mht. afvanding”

Hvis sagsøger var af den opfattelse, at det udgjorde en mangel at sammenbygningen var udført nedenfor ovenlysvinduerne og ikke ved tagryggen, havde sagsøger også på dette tidspunkt særlig anledning til at fremføre anbringender derom. Erklæringen fra den sagkyndige viser imidlertid med tydelighed, at der alene reklameredes over faktiske udførelsesmæssige forhold ved sammenbygningen, men ikke over sammenbygningens placering nedenfor ovenlysvinduet.

Det afstedkom skrivelse af den 19. december 2023 fra sagsøgers daværende advokat, bilag H, hvor advokaten på vegne sagsøger anførte, at det var uacceptabelt med afhjælpning, hvor der som en del af afhjælpningen skulle monteres tagpap.

Rettens opmærksomhed henledes på at sagsøgers daværende advokat ej heller i mailen fremlagt som bilag H forfægtede det standpunkt, at sagsøger havde krav på, at udestuetaget blev ført til tagryg. Det var alene det forhold, at skønsmanden havde anvist, at der skulle udføres tagpaptag på udestuen, som sagsøger – via sin advokat protesterede imod. ’

Advokaten skrev

”Ståltaget blev valgt fordi ^{Sagsøgte} fortalte BH, at hvis man anvendte stålplader kunne man få den samme tagflade på udestue og hus. Det er derfor ikke acceptabelt, at der skal udbedres med anden tagtype end den aftalte, og end hvad der ellers er på taget. (skønsmanden foreslår tagpap). Skønsmanden bør anføre udgifterne til udbedring med stålplader alternativt tagpap på hele ejendommens tag.”

End ikke på dette tidspunkt, hvor sagsøger fandt den af skønsmanden anviste afhjælpningsmetode visuelt uacceptabel gjorde sagsøger gældende, at det var aftalt, at udestuetaget skulle sammenbygges med taget på hovedhuset ved tagryggen.

Sagsøger har således på intet tidspunkt under klagesagen ved Byggeriets Ankenævn gjort gældende at det var en mangel at udestuetaget blev sammenbygget med taget på hovedhuset under ovenlysvinduet og ikke ved tagryggen.

Når det i kendelsen fra ankenævnet anføres, at ankenævnet ikke tager stilling til, om forbrugeren har haft krav på, at tagfladerne på hovedhuset og udhuset er ens, har det intet med temaet for denne delhovedforhandling at gøre. Bemærkningen skyldes alene, at skønsmanden havde anvist afhjælpning bestående i, at erstatte stålpladerne på udestuetaget med slutbelægning bestående af tagpap, hvorved der ville fremkomme to forskelligt belægninger på taget - intet andet!

Arbejderne var færdiggjort og afleveret i november 2021, hvorfor eventuelt krav om erstatning og eller afslag som følge af at taget over udestuen ikke er ført i ret linje til tagryggen er forældet, idet retssag er anlagt den 6. august 2025 og dermed mere end 3 år efter afleveringen af arbejderne.

Den mellemliggende behandling for ankenævnet afbryder ikke forældelsen for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt sagsøger havde krav på, at taget over udestuen skulle være ført i ret linje til tagryggen, allerede fordi sagsøger ikke har reklameret derover eller gjort gældende, at dette forhold skulle udgøre en mangel under behandlingen ved Byggeriets Ankenævn

Indbringelse for Byggeriets Ankenævn kan kun medføre afbrydelse efter forældelseslovens § 16 for så vidt angår de forhold, der er behandlet af Byggeriets Ankenævn. Idet sagsøger ikke på noget tidspunkt for Byggeriets Ankenævn forfægtede det standpunkt, at det udgjorde en mangel, at udestuetaget er sammenbygget med taget på huset under ovenlysvinduet og ikke ved tagryggen, er det krav som sagsøger eventuelt måtte have i den anledning fortabt som forældet. Foreløbig forældelsesafbrydelse sker alene vedrørende de forhold, der er gjort gældende for Byggeriets Ankenævn. Forholdet var uomtalt ved nævnshandlingen, da sagsøger ikke nedlagde påstand om at taget skulle omgøres så det kom til at fremstå som sammenbygget med taget ved tagryggen, ligesom sagsøger ikke fremsatte krav om erstatning eller forholdsmæssigt afslag beregnet med udgangspunkt i sådanne afhjælpningsarbejder. Der var således hverken påstand eller anbringende vedrørende det forhold, at udestuetaget var sammenbygget med taget på huset under ovenlysvinduet og ikke ved tagryggen, hvorfor et sådant muligt krav var forældet da sagsøger indleverede stævning den 6. august 2025.

Jeg henviser i det hele til U2022.3961 hvor krav baseret på anbringender om tilsidesættelse af markedsføringsloven var forældede. I præmisserne anførte Sø- og handelsretten:

”Nærværende sag blev som anført anlagt ved stævninger af 27. juni henholdsvis 28. juni 2017, som ikke omfattede påstande eller anbringender om overtrædelse af markedsføringsloven. Første gang, sagsøgerne påberåbte sig overtrædelser af markedsføringsloven under nærværende sag, var ved replik indgivet den 26. juni 2020.

Retten finder på den anførte baggrund, at de overtrædelser af markedsføringsloven, som sagsøgerne påberåber sig under nærværende sag, i det hele må anses for forældet på det tidspunkt, hvor forholdene blev påberåbt under sagen den 26. juni 2020, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4. Allerede af denne grund frifinder retten **Firma1**

Firma2

og **Firma3**

for så vidt angår de påberåbte overtrædelser af markedsføringsloven.”

Det gøres derfor gældende, at sagsøgers eventuelle krav på at taget over udestuen føres i ret linje helt til tagryggen er fortabt som forældet. Kravet er forældet, idet sagsøger ikke gjorde det gældende, som en mangel under sagen for Byggeriets Ankenævn, hvorfor ankenævnsbehandlingen ikke afbryder forældelsen for dette punkt.”

Retten afsagde

KENDELSE

Det følger af forældelseslovens § 21, stk. 3, jf. stk. 2, at er en sag om en fordrings eksistens eller størrelse, inden forældelsesfristens udløb indbragt for et privat klagenevn, ankenævn eller lignende, indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at nævnet har givet meddelelse om sin afgørelse.

Det fremgår af sagen, at **Sagsøger** ved klageskrift modtaget i Byggeriets Ankenævn den 13. januar 2023 indgav en klage indeholdende 31 klagepunkter over det tagarbejde, som **Sagsøgte** havde udført på **Sagsøger** ejendom. Klagen angik blandt andet faldet på taget over en ny tilbygning.

Byggeriets Ankenævn traf den 7. august 2024 afgørelse i sagen. Af afgørelsen fremgår blandt andet, at ankenævnet fandt, at et stålpladetag ikke var egnet til et tag med en hældning på under 15 grader som på tilbygningen. Ankenævnet udtalte desuden, at nævnet ikke tog stilling til, om **Sagsøger** havde krav på, at tagfladerne på hovedhuset og tilbygningen var ens, og at dette spørgsmål ikke var egnet til afgørelse på skriftligt grundlag.

På denne baggrund, og da **Sagsøger** krav om erstatning som følge af aftale-retlige mangler ved den udførte tagkonstruktion har en sådan sammenhæng med det krav, som Byggeriets Ankenævn har behandlet, finder retten, at forældelsesfristen også for så vidt angår dette krav blev foreløbigt afbrudt ved ^{Sagsøger} indlevering af klagen til ankenævnet, jf. forældelseslovens § 21. Da stævning i sagen er indleveret den 6. august 2025, er **Sagsøger** krav om erstatning som følge af, at tagkonstruktionen på tilbygningen ikke er opbygget fra hovedhusets rygning og ud til tagrende på tilbygningen, ikke forældet.

Som følge af det anførte, tages **Sagsøger** påstand om, at sagen fremmes, til følge.

THI BESTEMMES:

Sagsøger påstand om, at sagen fremmes, tages til følge.

Retten udsatte sagen.